

บทที่ 5

ลูกค้า

การเป็นหมอดูของผู้หญิงทั้งห้าท่านนี้เอง ได้มีการสร้างความสัมพันธ์ต่อลูกค้าหรือผู้มารับบริการ เริ่มจากเมื่อทั้งสองฝ่ายได้พบกัน ได้พูดคุยสนทนาจนเกิดเป็นความคุ้นเคยไว้นั่นเอง หรือเรียกว่า “คุยถูกคอ” แล้ว คงไม่ได้มีแค่“การทำนายทายทัก”เพียงเท่านั้น แต่มันรวมไปถึงเรื่องต่างๆของชีวิต มีการปรึกษาหารือ ขอคำแนะนำแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน จนเกิดเป็นความผูกพัน เข้าใจกัน รู้สึกห่วงใยและช่วยเหลือกัน สามารถพึ่งพาอาศัยกันได้

ในตอนต้น ผู้ศึกษาได้กำหนดที่จะสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการกับลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการกับหมอดูหญิง โดยให้ความสำคัญกับอาชีพที่หลากหลายและวัยที่แตกต่างกัน จำนวน 10 คน ทั้งนี้ผู้ศึกษาได้ขออนุญาตหมอดูห้าท่านเป็นที่เรียบร้อยแล้ว เพราะข้อมูลทั้งหมดถือเป็นงานศึกษาเท่านั้น มิได้มีเจตนาจะไปเผยแพร่หรือตีแผ่เปิดเผยที่ไหน และผู้ศึกษาพึงระลึกเสมอว่าปัญหาชีวิตของทุกคนเป็นความลับที่สำคัญ คงไม่มีใครอยากให้คนอื่นรู้

ถึงแม้ว่า “ลูกค้า”คนนั้น จะเป็นคนแปลกหน้าหรือเป็นคนที่ผู้ศึกษารู้จักคุ้นเคยก็ตาม ผู้ศึกษาจะปฏิบัติการศึกษาเหมือนกัน กล่าวคือ เมื่อการดูหมอดูเกิดขึ้น ผู้ศึกษาไม่สามารถแสดงตัวเข้าไปร่วมฟังบทสนทนา แต่จะอยู่ห่างๆพอได้ยินและสามารถจับเนื้อหาใจความ ตอนนี้องค์ที่ทำให้ผู้ศึกษาจะได้สังเกตการณ์ถึงปฏิสัมพันธ์ระหว่างหมอดูและลูกค้าได้ด้วย จากนั้นเมื่อเห็นว่าทั้งคู่ได้เสร็จสิ้นการดูหมอดูและอำลากันแล้ว ผู้ศึกษาจะเข้าไปพูดคุยและขออนุญาตสัมภาษณ์ภายหลัง หากได้รับการตอบรับก็จะพูดคุยแบบสบายๆบันทึกเทปโดยใช้เวลาอย่างจำกัด เพราะเกรงใจลูกค้านอกเสียจากว่าลูกค้าจะยังอยากคุยอยู่ แต่ถ้าไม่อนุญาตให้สัมภาษณ์ผู้ศึกษาก็จะหาคนอื่นต่อไป ทั้งนี้หากเกิดปัญหาว่า ผู้ศึกษาเองไม่สามารถคาดเดาก่อนได้ว่า ลูกค้ามีอาชีพอะไร มีอายุเท่าใด แต่จะใช้การมอง การสังเกต รวมถึงความช่วยเหลือจากหมอดูทั้งห้าท่านด้วย

ประเภทของลูกค้า

ในที่นี้ ผู้ศึกษาจึงขอแบ่งการศึกษา “ลูกค้า”ที่มารับคำทำนายกับหมอดูหญิงกรณีศึกษาเป็น 2 ประเภท คือ

ประเภทที่หนึ่ง "ลูกค้าจร" หมายถึง ผู้หญิงที่เข้ามารับบริการซึ่งไม่เคยรู้จักคุ้นเคยกับหมอดูมาก่อน ที่เรามักเรียกกันว่า ลูกค้าน้ำร้อน ซึ่งอาจจะมาจากคนที่เคยมาดูแล้วบอกต่อกัน หรือเพื่อนของเพื่อนตามกันมา โดยมาจากอาชีพต่างๆ จำนวน 5 คน คือ

1.1	"ก้อย" อายุ 30 ปี เป็นนักพัฒนาระบบ	มาดูหมอกับ หมอดูอัชราภรณ์
1.2	"ปึก" อายุ 28 ปี เป็นนักบัญชี	มาดูหมอกับ หมอดูโพธิรัตน์
1.3	"ปุ่น" อายุ 25 ปี เป็นนักศึกษาป.โท	มาดูหมอกับ หมอดูสิริพันธุ์
1.4	"โย" อายุ 32 ปี รับราชการ	มาดูหมอกับ หมอดูวิภาดา
1.5	"แก้ว" อายุ 38 ปี ลูกจ้างร้านเบเกอรี่	มาดูหมอกับ หมอดูชิดชไมมาศ

ประเภทที่สอง "ลูกค้าคุ้นเคย" หมายถึง ผู้หญิงที่รู้จักคุ้นเคยหรือสนิทสนมกันส่วนตัวกับหมอดูอยู่แล้ว อาจมีการติดต่อหรือไปมาหาสู่กัน โดยมาจากอาชีพต่างๆ จำนวน 5 คน คือ

2.1	"แดง" อายุ 55 ปี เป็นนักวิชาการ 9	มาดูหมอกับ หมอดูอัชราภรณ์
2.2	"เก๋" อายุ 42 ปี เป็นเจ้าของโรงเรียน	มาดูหมอกับ หมอดูโพธิรัตน์
2.3	"ก๊วง" อายุ 37 ปี เป็นนักข่าวไอทีวี	มาดูหมอกับ หมอดูสิริพันธุ์
2.4	"ตึก" อายุ 26 ปี เด็กประจำร้าน	มาดูหมอกับ หมอดูวิภาดา
2.5	"พิม" อายุ 38 ปี เจ้าของร้านอินเทอร์เน็ต	มาดูหมอกับ หมอดูชิดชไมมาศ

ลูกค้าจร

ผู้ศึกษาได้ใช้เวลาศึกษาและเข้าสัมภาษณ์ "ลูกค้าจร" ตั้งแต่วันที่ 15 – 31 มกราคม 2549 โดยจะยึดถึงความเหมาะสมของวันเวลาสถานที่และความพร้อมของหมอดูเป็นหลัก "ก้อย" คือ ลูกค้าคนแรกที่คุณศึกษาพบ เนื่องจากเธอโทรศัพท์มาหา "แม่" ของผู้ศึกษา หลังจากที่เธออ่านเจอใบแผ่นพับโฆษณาร้านขนมของแม่ "ที่ร้านนี้มีหมอดูนั่งประจำทุกวันสามารถโทรจองล่วงหน้าได้" จากนั้นสองวันผู้ศึกษาก็ได้รู้จัก "ปุ่น" ซึ่งเป็นพี่สาวของเพื่อนลูกสาวของ "หมอดูสิริพันธุ์" โดยที่แรกไม่ได้เตรียมตัวจะสัมภาษณ์เพราะวันนั้นบังเอิญผู้ศึกษาแวะเอาของไปให้คุณน้าที่บ้าน และคุณน้าเห็นว่าผู้ศึกษาต้องสัมภาษณ์ลูกค้า เลยชวนให้ผู้ศึกษาอยู่รอเก็บข้อมูล สำหรับ "โย" ผู้ศึกษาพบเธอที่ห้องโหลเลขที่ห้า ไปนั่งเฝ้ารถลูกค้าที่มาดูหมอกับ "หมอดูวิภาดา" และ "แก้ว" ได้เจอเธอที่สมาคมโหราศาสตร์นานาชาติ ดึกซึ้ง ซึ่งมาดูกับ "หมอดูชิดชไมมาศ" คนสุดท้าย คือ "ปึก" ถือเป็นลูกค้าที่มาจาก การบอกต่อของเพื่อนในหมู่บ้านเดียวกับ "หมอดูโพธิรัตน์"

"ก้อย"

"ก้อย"(นามสมมติ) อายุ 30 ปี เรียนจบปริญญาตรีด้านบัญชีจากมหาวิทยาลัยกรุงเทพ และเรียนต่อปริญญาโทด้านระบบบัญชีของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ปัจจุบันเป็นนักพัฒนาระบบของบริษัทในเครือปูนซีเมนต์ไทย ทำงานมาแล้ว 2 ปี สถานภาพยังโสด อาศัยอยู่กับแม่และพี่สาว(พ่อเสียแล้ว)แถวย่านรังสิต

ก้อยบอกว่า ตนเป็นคนชอบดูหมอ ดูมาตั้งแต่ตอนเรียน หากใครแนะนำว่ามีหมอดูที่ไหนแม่นก็อยากจะไป แต่ขอสอบถามคนไปดูมาแล้วให้แน่ใจก่อนว่าแม่นจริง การไปดูแต่ละครั้งมักจะชวนเพื่อนสนิทไปด้วย ชื่อ "เอ" ไม่กล้าไปคนเดียวเพราะรู้สึกโดดเดี่ยว ส่วนมากตนจะมีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องงาน แต่เลิกๆแล้วเรื่องที่ยากรู้คือ เรื่องคู่ เพราะเป็นคนไม่ค่อยมีใครมาจีบ ไม่รู้สาเหตุตอนนี้ก็ไม่มีนะ จึงอยากได้ที่ปรึกษาที่สามารถตอบคำถามได้ว่า ชีวิตของเราจะต้องขึ้นคานเลยหรือเปล่า ตนไม่กลัวหรอกว่าจะต้องอยู่คนเดียว เพราะชีวิตสมบูรณ์แล้ว มีเงินใช้ มีความสุข มีการศึกษาไม่ต้องพึ่งใคร แต่หากดวงเป็นเช่นนั้นจริงจะได้ยอมรับและไม่สงสัยอีก ที่ผ่านมามหมอดูมักจะบอกว่า ตนเป็นคนใจร้อน เอาอะไรก็จะเอาให้ได้ เป็นคนหยิ่ง มีศักดิ์ศรี และเป็นคนที่เลือกมาก หากมีใครเข้ามาจีบ คนนั้นต้องครบสูตรตามที่ตนตั้งไว้ ก้อยบอกว่า ก็จริงนะ หากเขาไม่ใช่ในแบบของเรา เราจะคบไปทำไม

ครั้งนี้ที่มาดูหมอกับ แม่ของผู้ศึกษา เพราะเห็นโฆษณาอยู่ในแผ่นพับของร้านขนมของฝากเมืองสุพรรณ ซึ่งตนมักซื้ออยู่ประจำที่เซเว่นอิเลฟเว่น แต่เมื่อมีสาขาใหม่มาเปิดก็ตั้งใจจะขับรถมาซื้อ และถือโอกาสดูหมอเลย เพราะกำลังกังวลเรื่องงาน ที่ใหม่เรียกตนไปสัมภาษณ์แล้ว แต่ยังไม่ต้องบอกกลับมา จะได้เปลี่ยนงานมัย ซึ่งคุณน้าอ๊ชชบอกว่า ให้ใจเย็นๆ เพราะจริงๆแล้วงานปัจจุบันที่ทำ กำลังไปด้วยดี แต่ดูเหมือนจะมีเรื่องอุปาทซึ่งตนเป็นคนทำเองเสียด้วย ก้อยจึงเล่าให้คุณน้าฟังว่า ตนได้ไปดำเจ้านายกลางที่ประชุม เพราะไม่พอใจที่เขาว่าก้อยต่อหน้าเพื่อนร่วมงานแล้วสิ่งที่ว่ามันไม่ถูกต้อง ก้อยจำเป็นต้องเถียงไปหลายคำ จนสุดท้ายเจ้านายเดินออกจากห้องประชุมและไม่พูดด้วยอีกเลย ตอนนั้นตนกำลังทุกข์ใจเพราะทำงานกันลำบาก ไม่มองหน้ากัน แต่คุณน้าอ๊ชชสอนก้อยว่า เราเป็นเด็ก ทำไมไปทำอย่างนั้น ผู้ใหญ่เสียหน้าแน่ๆ มีอะไรน่าจะไปคุยกันทีหลัง ตอนนี้เราจะซ่าไม่ได้แล้ว ต้องเจียมตัว และหาวัน-เวลาดีเข้าไปขอโทษเขาซะ แล้วทุกอย่างจะดีขึ้น ส่วนงานใหม่มองไม่เห็นชัดนัก อีกสองปีโน้น ก้อยจึงบอกน้าไปว่า "ไม่มีทางที่จะไปขอโทษหรอก เพราะก้อยไม่ผิด ไม่จ้อที่นี้ก็ได้ สมัยครงานที่อื่นแล้วรอเรียกอยู่ ก้อยจึงถามคุณน้าไ้" คุณน้าบอกว่า คนเราหากมีความรู้ เก่งและฉลาด สามารถหางานที่ไหนก็ได้ทำนั้นเป็นเรื่องธรรมดา แต่การใช้ชีวิตอย่างมีวุฒิภาวะนั้นเป็นสิ่งที่จะต้องคิดคำนึงให้มากๆ บังเอิญตอนนี้ก้อยอยู่ฐานดี ปีพอใช้ แต่เลขตก

ตำแหน่งไม่ดี จึงทำให้ทุกข์ กังวล แต่เพราะใครเล่า ก็เกิดจากตัวเองทั้งนั้นเลย "ไม่ต้องคิดมาก ถ้าเชื่อน้ำ สิ่งที่เราควรทำที่สุดคือ กล้าเข้าไปขอโทษ อย่าถือว่าเสียศักดิ์ศรีเลย และส่วนงานใหม่ก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง ไม่เกี่ยวกับ หากเราได้ย้ายไปแล้วยังถือว่ามองหน้ากันได้อยู่ ไม่ได้เป็นศัตรูกัน"

จากนั้น ก้อยก็ถามเรื่องความรักว่า มีรุ่นพี่ที่ทำงานเข้ามาจีบ แต่ตนไม่ชอบและพยายามหนีเรื่อย ๆ รู้สึกรำคาญ ทำอย่างไรดี น้ำเขาตอบว่า ทำไม่ต้องหนี ไม่คบเขาไว้เป็นเพื่อนละ ก้อยก็บอกว่า เพราะรู้ว่าเขาไม่ได้คิดกับเราเป็นเพื่อน และก้อยก็ไม่ชอบหน้าด้วย จริงๆก้อยก็พูดไม่ค่อยดีกับเขาไปหลายครั้ง แต่ทำไมยังตามอยู่ได้ไม่รู้ น้ำแนะนำก้อยมาว่า จริงๆพี่ที่แล้วคนที่เข้ามาคือคุณั้นนะ แต่ตอนนี้ที่ดูก็มีผู้ชายเข้ามาเหมือนกัน ลักษณะท่วม ขาว ไม่สูง แต่จะมีดำหนิ หมายถึงเขาไม่โสดแล้ว อาจจะเคยแต่งงานหรือมีแฟนมาแล้ว เลขมันบอกอย่างนั้นนะ ก้อยฟังแล้วก็รีบบอกน้ำไปว่า "ใช่เลยน้ำ ก็เพราะก้อยรู้ว่าเขามีของเขายู่แล้วไง เลยไม่ชอบ มันถูกต้องที่ไหนมีแฟนอยู่แล้ว ยังจะมาจีบเราอีก คิดว่าเป็นผู้ชายแล้วมีอภิสิทธิ์ มีได้หลายคนหรือยัง" คุณน้ำอึ้งๆ แนะนำให้ก้อยอย่าพยายามตามหา หากดวงของเราจะพบใครเข้าจริงๆ เขาจะมาเอง ลองคิดถึงคนอื่นดู บางคนดูไม่เห็นสวยแต่กลับมีแฟนหรือก็ก๊ากหลายคน บางคนสวยมากมีการศึกษาสูง แถมบ้านรวยอีก แต่ทำไมไม่เห็นเจอผู้ชายดีดีเสียที หากเราคิดอย่างนี้แล้วจะเข้าใจชีวิตและยอมรับความจริง น้ำบอกก้อยด้วยว่า ดวงของก้อยไม่ได้ถึงขนาดขึ้นคาน แต่เป็นดวงมีคู่ช้า อดทนรอต่อไป ทำทุกอย่างวันนี้ให้ดีที่สุด แล้วอย่าลืมไปขอโทษเจ้านายนะ ได้เรื่องอย่างไรโทรมาส่งข่าวด้วย

ผู้ศึกษาถาม "ก้อย" ว่าหลังจากดูหมอลครั้งนี้แล้วรู้สึกอย่างไรบ้าง ก้อยบอกว่า คุณน้ำคุยสนุก นุ่มนวลสุภาพ มีเมตตา สอนให้ก้อยรู้จักคิดอีกมุมที่แตกต่างที่ไม่เคยมองเห็น ตอนนีรู้สึกมั่นใจในตัวเองมากขึ้น สิ่งทีกลุ้มใจหนักคือ ต้องจำใจเข้าไปขอโทษเจ้านายตามที่คุณน้ำแนะนำก่อน คุณน้ำให้เบอร์โทรศัพท์มา หากมีอะไรก็โทรมาถามได้เสมอ ก้อยยิ้มตอนท้าย

"ปึก"

"ปึก"(นามสมมติ) เป็นคนจังหวัดนครปฐม หลังจากเรียนจบมัธยมในจังหวัด ก็เข้ามาศึกษาต่อปริญญาตรีปริญญาโทจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และต่อปริญญาโทปริญญาตรีที่มหาวิทยาลัยเดิม ปัจจุบันอายุ 28 ปี ตอนนี้นำกำลังทำงานด้านตรวจสอบบัญชีที่บริษัทแถวสีลมยังไม่ถึงปีเลย ส่วนบ้านนั้นอาศัยอยู่กับน้องสาวแถวถนนสุขาภิบาล 3 พ่อแม่อยู่นครปฐม ปึกบอกว่าเป็นคนชอบดูหมอล ดูไปเรื่อยๆ เพราะเพื่อนในกลุ่มชอบ คิดว่าไม่เสียหายหากจะมีใครทำนายชีชะตาของตนในอนาคต ได้เปรียบเสียอีกเพราะตนจะได้รู้ล่วงหน้า หากมันเป็นความจริงก็ดีไป แต่ถ้าไม่ใช่ก็ถือเสียว่าหมอลดูไม่แม่นแล้วกัน

บังเอิญเพื่อนข้างบ้านบอกปึกว่า ในหมู่บ้านของเรามีหมอดูด้วยนะ ไปดูหรือยัง ชื่อ "ยายเก่ง" อยู่ซอยแรกประตูสี่เขียว หน้าบ้านมีป้ายรับดูหมอดูติดอยู่ อาทิตย์ที่แล้วลองหาดูเห็นมีเบอร์โทรศัพท์จึงนัดคุณป้า(โพธิ์รัตน์)ไว้ว่าเป็นวันนี้ ปึกบอกว่ากำลังมีปัญหาเกี่ยวกับแฟน (ระหว่างนั้นดูท่าทางปึกอึดอัดไม่สบายแล้ว) กลุ่มใจ ไม่รู้เกิดอะไรขึ้นกับตน

ผู้ศึกษาจึงถามว่าลำบากใจหรือไม่หากจะเล่า แต่บอกไปว่าอยากได้เพียงข้อมูล มิได้เปิดเผยชื่อจริง ปึกจึงเล่าให้ฟังคร่าวๆว่า หลังจากเรียนจบก็ทำแต่งงานเพราะงานที่ต้องออกตรวจบัญชีตามบริษัทต่างๆ แห่งหนึ่งก็ใช้เวลาประมาณสามเดือน แต่ดีที่เป็นการเก็บชั่วโมงทำงานด้วย เพราะตั้งใจไว้ว่าจะสอบเป็นผู้ตรวจสอบบัญชี แต่คงอีกนาน ปัญหาที่เกิดขึ้นคือ แฟนของตนเปลี่ยนไป คนกันมาตั้งแต่เรียนป.โท นี่ก็เกือบสามปีแล้ว คือ บริษัทที่เขาทำงานอยู่ถูก Takeover เขาต้องออก เพื่อนๆก็ออกกันหลายคน เขابอกว่าจะไปอยู่ระยองสักพัก แล้วจะกลับมา แรกๆปึกรู้ว่าเขาผิดหวังและเสียใจที่ต้องตกงาน ก็คอยให้กำลังใจเขา โทรคุยกันประจำ แต่พอมาสามเดือนนี้ เขาหายไป ปิดโทรศัพท์ โทรไปที่บ้านของแม่เขา(กรุงเทพ)ก็ไม่อยู่ ตัวปึกเองงานก็เยอะ หรือเขาจะคิดว่าเรามีคนอื่น ก็ไม่เห็นเคยถาม ไม่เคยคุยกันเรื่องนี้ ปึกไม่กล้าถามว่าเขาเป็นอะไร เขามีคนอื่นหรือเปล่า เลยมาดูหมอดูเผื่อบางทีจะเห็นบ้าง

คุณป้าโพธิ์รัตน์ ท่านน่ารักมาก บอกปึกว่า "คู่ของเรานั้น ถ้ามันจะเป็นของเรา ผ่านไปอีกวันก็เดือนก็ยังเป็นของเรานะ ตอนนี้นั่นคนที่เข้ามาในชีวิตมีลักษณะ สูง ตัวใหญ่ ผิวสีคล้ำๆ ไม่ขาว ถ้าหากใช้ประมาณนี้ ก็ยังอยู่ ไม่หายไปไหน ถ้าอยากรู้จักต้องตั้งดวงของเขา" ปึกบอกผู้ศึกษาว่าจริงและขอให้ป้าดูเรื่องอื่นด้วยหากตรวจพบ ป้าก็ทักมาว่า เป็นคนคิดมาก มักปวดท้องบ่อยๆ เพราะดาวจันทร์เสีย ระวังอาจมีการป่วยหนักต้นปีหน้า เรื่องอื่นก็ไม่มีอะไร จากนั้นก็ดูดวงของแฟน แล้วป้าก็บอกว่า หากเป็นวันเดือนปีนี้จริงๆ เขากำลังทุกข์ใจ ตกฐานไม่ดี เราอย่าเพิ่งไปคาดคั้นอะไรนัก อย่าชวนทะเลาะ ทำงานของเราให้ดีและพยายามติดต่อเขาให้ได้ ทำทุกอย่างเหมือนเดิม ใส่ใจเขามากขึ้น ลองทบทวนดูตัวเองด้วยว่า เรามีอะไรที่เปลี่ยนไปหรือไม่ ห่างจากเขากว่าเดิมก่อนทำงานหรือเปล่า ผู้ชายบางครั้งก็ต้องการการเอาใจใส่ดูแลนะ

หลังจากคำพูดของป้า ทำให้ปึกคิดถึงตัวเองทันทีว่า ตนมีอะไรที่เปลี่ยนแปลงไปหรือเปล่า เพราะตั้งแต่ทำงานมาก็ห่างเขา ไม่ค่อยโทรไปหา พอเขาโทรมาก็คุยนิดแล้วขอวาง รู้สึกไม่ค่อยดี อยากโทรหาเขา คุยกับเขา เคี้ยวขึ้นรถจะส่งข้อความเข้ามือถือเขา เผื่อจะติดต่อกลับมา

"ปุ่น"

"ปุ่น"(นามสมมติ) เป็นคนกรุงเทพ บ้านอยู่แถวบางนา ตอนนี้นำกำลังเรียนปริญญาโทที่มหาวิทยาลัยกรุงเทพ คณะบริหารธุรกิจ อายุ 25 ปี ปกติเป็นคนไม่ค่อยดูหมอนัก จะดูบ้างก็เวลามีปัญหาทุกข์ใจหรือกลุ้มใจจริงๆ น้องสาวของปุ่นมาเล่าให้ฟังว่าเพื่อนของเธอมีแม่เป็นหมอดู ดูแม่น แถมคุยสนุกด้วย ท่านจะดูให้กับคนที่มีความทุกข์นั้น ไม่มีอะไรจะไม่ดูให้ ที่แรกตนไม่คิดอะไร

หลังจากที่เรียนปริญญาโทมาได้สักพัก ก็มีกลุ่มเพื่อนสนิทเรามีกันอยู่ 5 คน เป็นผู้ชายสอง ผู้หญิงสาม พวกเราจะทานข้าวและนัดเที่ยวด้วยกันเสมอ จนมารู้สึกว่ามีผู้ชายในกลุ่มนี้เองมาจีบ คอยโทรมาหาที่บ้านทุกคืน แต่ปุ่นไม่ชอบเพราะไม่ได้คิดกับเขาแบบแฟน และเพื่อนในกลุ่มชอบล้อแซวกันประจำ ตนอึดอัดมาก เลยนึกถึงหมอดู เลยให้น้องสาวพามาแนะแนะ

เมื่อเริ่มดูหมอดู คุณแม่ของน้องสาว(คือหมอดูสิริพันธุ์) ทักปุ่นว่า เป็นคนพูดจาดี มีหัวใจเก่ง นิสัยช่างเลือก เลือกเสียเหลือเกิน หากผู้ชายที่เข้ามาพื้นฐานต่ำกว่าจะไม่มอง ไม่เอาเลย ที่เคยมีเข้ามาแล้วก็ไม่ชอบ ตามเลขบอกว่าที่บ้านมีอันจะกิน มีทรัพย์สินมรดกจากทางแม่ เมื่อ ปุ่นถามถึงคนที่กำลังเข้ามาจีบ น้ำบอกว่าไม่ใช่คู่แท้ เป็นคนจรมากกว่า หมายถึงเข้ามาแล้วเดี๋ยวก็ผ่านไป เพราะยังเห็นคนอื่นที่มีเข้ามาอีก อย่างภายในปีนี้ก็สองคนแน่ะ หากเราไม่ชอบจริงๆ ควรคุยกับเขาดีดี อย่าให้เสียเพื่อน ในหนึ่งวันเราสามารถสร้างศัตรูได้หลายคนแต่หากจะหาเพื่อนใหม่สักคนนั้น ยากยิ่งกว่านะ อีกอย่างเราควรตั้งใจที่มีผู้ชายเข้ามา ไม่แห้งแล้งอย่างคนอื่น น้ำสอน และเตือนถึงว่า จะต้องเสียเงินก้อนใหญ่ไม่เกินในเดือนหน้า ไม่รู้เอาไปทำอะไร แล้วตามดวงจะได้เดินทางไกลต่างประเทศประมาณปลายปีนี้ มีเกณฑ์ เตรียมตัวเก็บเสื้อผ้าได้ น้ำดูมาหลายรายเลขตัวนี้มันบอก ชัวร์ ปุ่นบอกผู้ศึกษาว่า ทางคณะได้จัดโครงการไปดูงานที่ประเทศนิวซีแลนด์เดือนพฤศจิกายน นักศึกษาสามารถไปได้แต่ต้องเสียค่าใช้จ่ายส่วนหนึ่งด้วย ซึ่งตนปรึกษาที่บ้านแล้วพ่อแม่อนุญาตให้ไป (ปุ่นไม่ได้บอกคุณน้ำเพราะยังไม่แน่ใจ)

ปุ่นบอกว่าคุณน้ำเป็นหมอดูที่เด็ดขาด เสียงดังฟังชัด หน้าดูคุณนะ แต่กลับใจดี แล้วยังชวนให้ตนมาหาได้หากมีปัญหา เรื่องของเรานั้นเล็กน้อยเหลือเกิน เทียบกับบางคนที่มีปัญหาจนอยากจะตาย เช่นหนี้สินท่วมหัว คนในครอบครัวป่วยหนัก หรือตกงาน คุณน้ำให้จดและจำ คำทำนายของน้ำไว้ แล้วรอดูว่าจะจริงตามคำบอกหรือไม่ อย่าลืมน้ำด้วย

"โย"

"โย"(นามสมมติ) เป็นคนจังหวัดฉะเชิงเทรา นับถืออิสลาม เรียนจบปวส. ทำงานรับราชการอยู่ในมหาวิทยาลัยมาแล้ว 8 ปี ตอนนี้อายุ 32 กำลังเรียนต่อปริญญาตรีไปด้วย เพราะ

ต้องการวุฒิเพื่อมาปรับตำแหน่งงานและฐานเงินเดือน โยไม่ค่อยชอบดูหมอมหรืออก กว่าจะทำนายที่ไม่ดี ไม่อยากรู้ โยแต่งงานมีลูกแล้วสองคน

สาเหตุที่วันนี้มาดูหมอนั้น เนื่องจากตนอาศัยอยู่ซอยลาดพร้าว 87 จึงมักมาซื้อของใช้ที่ห้างแถวลาดพร้าวซึ่งอยู่ใกล้ที่สุด หลายครั้งที่เดินผ่านห้องโหรนี้ เห็นมีคนมาดูหมอกันหลายคน หน้าร้านมีรูปอาจารย์หมอดูติดอยู่ เพื่อให้เราสามารถตัดสินใจก่อนว่าต้องการจะดูกับท่านใด โดยวิธีใด โยบอกว่ายุติธรรม ไม่มีใครมาบังคับลูกค้า ต่างกับงานเกษตรแห่งชาติที่เวลาเดินผ่านร้านรับดูหมอ จะมีหน้าม้าคอยเรียกและดึงแขนผู้หญิงที่เดินผ่านไปให้เข้าไป โดยตั้งตัวไม่ทัน ตนเคยโดนมาไม่ชอบเลย ตอนนี้นำลังทุกซอกเกี่ยวกับสามี จึงอยากดูไฟ เผื่อว่าจะเห็นอะไรบ้าง

เมื่อเข้าไปในร้าน พบหมอดูวิภาดา ยิ้มแย้มต้อนรับ ท่านถามว่าต้องการดูหมอหรือ แล้วมีหมอดูประจำหรือเปล่า โยรู้สึกถูกชะตา จึงตอบว่าไม่มี แล้วถามท่านว่าวางอยู่หรือเปล่า อยากดูไฟยิปซี โยเล่าให้ฟังว่า "หมอดูให้เราตั้งจิตอธิษฐาน ใจสงบ คิดถึงเรื่องที่จะถาม แล้วสับไฟและเลือกไฟเอง จากนั้นจะพูดตามไฟที่เราเปิด แล้วก็จะให้เราถาม" รูปภาพบนไฟมีหลายแบบ มีความหมายต่างกันนะ ตอนแรกคุณหมอทักว่า ตอนนี่คิดแต่เรื่องเรียน เรียนหนัก แต่สำเร็จนะ อย่าซีเรียสนัก โยถามเรื่องสามี แล้วก็เลือกไฟอีกครั้ง หมอดูทายว่า ความรักไม่มีปัญหา แต่มีเรื่องเงินเข้ามาเกี่ยวข้อง ยึดเยื้อ โยเองยังคิดไม่ออกว่าคืออะไร ลองเลือกไฟและเปิดอีกครั้ง ท่านก็ยังทายทำนองเดียวกัน คือ ตอนนี่เงินในบัญชีถูกถอนไป ซึ่งจะมีแคโยและพี่เขา(สามี)เท่านั้นที่รู้ ปกติใครจะใช้เงินก็เอาออกไปได้ แคคราวนี้เป็นจำนวนมาก ตอนแรกก็ไม่คิดนะ แต่เขาเอาไปทำอะไรนี่ซี "ใช้เรายังคิดมาก เพราะผู้ชายอิสลามสามารถมีเมียได้หลายคนอยู่แล้วด้วย ทุกวันนี้เขาก็ไม่ค่อยกลับ อยู่ต่างจังหวัด บอกว่าไปทำงาน"

หมอดูแนะนำโยว่า ก่อนอื่น เราต้องถามเรื่องเงินก่อนว่า เขาเอาไปทำอะไร โดยการถามต้องมีหลักการ ฟังแล้วไม่ให้เขารู้ตัวว่าสงสัย ผู้ศึกษามองโยแล้วรู้ว่าเขากลุ่มใจมาก แถมมาดูคนเดียวอีกต่างหาก คงไม่ต้องการให้ใครรู้ โยบอกว่า เธอจะโทรศัพท์ไปคุยกับเมียของเพื่อนสามีตน โยสนิทสนมกันดี อาจจะได้ข้อมูลบ้าง อีกอย่างสามีตนกินเหล้าเก่ง จึงกังวลใจไปเสียหมด เรื่องอื่นไม่ค่อยอยากรู้ กว่าจะแยอีก ก็เลยเน้นที่เรื่องเดียว เพราะกำลังมีปัญหา แต่ดีที่คนหมอพยายามให้เราารู้สึกดี ท่านบอกว่าพูดตามไฟ เจ้าของดวงเป็นคนเปิด ไฟจะแม่นยำแค่สามเดือน หากต้องการดูลึกๆเอาไว้ต้องดูเลข แล้วใช้ดวงสามี โยบอกผู้ศึกษาว่าวันนี้พอก่อน เพราะต้องกลับไปรับลูก ฝากเขาไว้

"แก้ว"

"แก้ว"(นามสมมติ) เป็นคนจังหวัดขอนแก่น เรียนจบชั้นมัธยมต้น จากนั้นก็เข้ามาทำงานในกรุงเทพมหานครที่ทำเคยล้างจาน เป็นแม่บ้าน เป็นเด็กเสิร์ฟ ย้ายมาหลายแห่ง ชีวิตต้องต่อสู้ด้วยตัวเอง ไม่เคยมีใครช่วย แม่เสียตั้งแต่ตอนอยู่ประถม พ่อมีเมียใหม่ไม่รู้ไปอยู่ที่ไหน ตนมีน้องชายหนึ่งคนโตมากับยาย ตอนนั้นไม่มีเงินเรียนต่อ จึงตัดสินใจเข้ากรุงเทพมหานครทำ จะได้ส่งเงินไปให้ที่บ้านนอก ผู้ศึกษามองดูเธอนั้นเป็นชาวบ้านติดดินมาก เธอเป็นคนตัวเล็ก ผอม ผิวคล้ำ แต่พูดเก่ง คล่องแคล่ว ดูเหมือนประสบการณ์จะสอนให้เธอโตมาได้ด้วยลำแข้งตัวเอง ตอนนี้อายุ 38 ปี ไม่ได้แต่งงาน อาศัยอยู่กับแฟนมีห้องเช่าแถวรามคำแหง เธอไม่มีลูกบอกว่าเป็นภรรยาสามีของเธอเป็นคนขับรถส่งของให้กับร้านที่เธอเคยทำงานอยู่ก่อน

ปีที่แล้ว โชคดีได้เข้าข้างเธอ เพราะเธอถูกหวยประมาณสองหมื่นกว่าๆ ไม่กล้าบอกใครกลัวโดนขโมย เธอชอบเล่นและเล่นมาทุกงวด ถูกบ้างไม่ถูกบ้าง ที่ผ่านมาจะถูกกั๊กนิดหน่อย คราวนี้มากสุด ตื่นเต้นมาก เธอเก็บเงินไว้ แล้วตั้งใจทำงานต่อไป เธอเป็นลูกจ้างของร้านขนมปังแห่งหนึ่งซึ่งอยู่ใกล้ร้าน รามทุกวันจะขายดีมาก ต้องตื่นแต่ตีสี่ เพื่อเตรียมเปิดร้าน ลูกค้ามาซื้อกันแต่เช้าทั้งคนทำงานและเด็กมหาวิทยาลัย พอตกเย็นพอร้านปิดก็จะกลับไปอยู่กับสามี ชีวิตที่หาเช้ากินค่ำเช่นนี้ทำให้เธอแกร่ง ไม่ท้อถอย เธอมักได้ยินเจ้าของร้านเล่าให้เด็กๆ ในร้านฟังถึงเรื่องดูหมิ่นเจ้าของชื่อคุณริน เธอชอบดูหมิ่นเห็นดูมาหลายที่ ใครว่าแม่นก็จะออกไปดู สามีของเธอเจ้าชู้นะ เด็กในร้านใครหน้าตาดีหน่อย ก็จะเข้าใกล้ คุณรินต้องควบคุมตลอด เห็นว่ามักทะเลาะกันบ่อยๆ คุณรินมีลูกสามคน หญิงหนึ่ง ชายสอง ยังเด็กๆ กันอยู่ น่ารักทุกคนแต่ชนเหมือนลิง เธอจะดูแลร้านเป็นหลัก ส่วนสามีทำงานข้างนอก

"ครั้งหนึ่งจำได้ว่า คุณรินไปดูหมอมมา ที่ตึกข้าง ตรงข้ามเซ็นทรัลลาดพร้าวอะไรประมาณเนี่ย ที่รู้จักห่างเพราะเคยไปเดิน เลยสนใจอยากไปดูหมอบ้าง" พอหาจังหวะโอกาสดีเลยมาที่นี้ ไม่รู้ค่าดูเท่าไรแต่เรามีเงินเก็บแล้ว ไม่กลัว ขอรู้สึกครั้งเถอะ ไม่รู้ที่เดียวกันไหม เข้ามาก็ถามเขาว่ามีที่ดูหมอมัย เขาให้ขึ้นมาชั้นสองนี้แหละ เป็นสมาคมโหรด้วย พี่แก้วบอกพร้อมมีท่าทางเหนื่อยหอบ เธอมากับเพื่อนดูเด็กกว่า

บังเอิญคุณหมอซิดขไมมาคนั่งอยู่ในห้องพักอาจารย์ แล้วพี่แก้วเดินเข้ามาแบบเก๋ๆ เชนๆ คุณน้ำจึงทักทายและพามาที่นั่งข้างใน พี่แก้วตกลงดูหมอมกับคุณน้ำ คุณน้ำจะดูโดยใช้โหนดุ๊กในการคำนวณเลขวันเดือนปีเกิด ท่านจะอยู่น้ำคอมฯ ตลอด มองไปพูดไป

พี่แก้วเล่าให้ผู้ศึกษาฟังว่า จริงๆ ตนไม่ได้มีเรื่องอะไรมากมายที่จะมาดูหมอม แต่อยากมาเพราะเห็นเจ้าของร้านพูดบ่อยๆ คิดว่าหากเชื่อดวงบ้างคงจะดี ดูซิว่าทำไมตนถึงเกิดมาลำบาก

อาภัพเสียเหลือเกิน แต่คุณหมอบอกว่า ดวงอย่างที่จะลำบากในตอนเด็ก สบายในตอนแก่ล่ะ ดีที่เราเป็นคนขยัน สู้อุตส่าห์ ไม่ถอยหนี หากได้ดีจะดีด้วยตัวเอง พี่ถามเกี่ยวกับเงินเก็บที่ถูกหวยว่าจะเอาไปทำอะไร ลงทุนสักอย่างดีไหม ไม่อยากเป็นลูกจ้างตลอดชาติ ท่านก็บอกมาว่า เงินจำนวนเท่านั้นหากไปเปิดทำกิจการ คงต้องกู้หนี้ยืมสินมาเพิ่ม คงไม่พอ ตัวเราคิดว่าพร้อมหรือยัง หากเป็นลูกจ้างตอนนี้มีเงินเดือนแล้ว มีความสุขหรือเปล่า ตามดวงไม่เห็น จากนั้นก็ขอลากลับเพราะรีบไปทำงานต่อ

ลูกค้าคุ้นเคย

สำหรับ “ลูกค้าคุ้นเคย” ที่ผู้ศึกษาเข้าศึกษาจำนวน 5 คนนั้น จริงๆ แล้วมีมากเสียเหลือเกิน เพราะทุกคนล้วนเกิดจากความสัมพันธ์อันดีไม่ว่าจะในฐานะเพื่อน คนรู้จัก หรือเป็นลูกๆ หลานๆ ของเพื่อนก็ตาม จนเสมือนเป็นญาติสนิทคนกันเอง มีการโทรศัพท์ถึงกัน ถามไถ่กันถึงสารทุกข์สุกดิบ ว่างก็จะนัดพบกันคุยกัน คิดถึงกัน บทสนทนาดูเป็นกันเอง บรรยายกาสบายๆ สนุกสนาน คุยกันทุกเรื่องตั้งแต่ในครอบครัวไปจนถึงข่าวประจำวันก็มี หมอบอกผู้ศึกษาว่า ตั้งแต่เป็นหมอบดูด้วยแล้ว รู้สึกตนเนือหอยเหลือเกิน เพื่อนที่เดิมไม่ค่อยเจอกัน ก็มักกลับมาหา เมื่อก่อนตอนแรกๆ จะรู้สึกน้อยใจว่าหากตนไม่ได้เป็นหมอบดู พวกเขาก็คงไม่มาหาหรอก แต่พอมีเรื่องมีปัญหาคิดร้อนจึงอยากพบอยากคุยต้องการให้เราช่วยเหลือ ต่อมาประสบการณ์ที่ได้เรียนรู้และเป็นหมอบดูมานาน ทำให้ความคิดเหล่านั้นหมดไป เหลือแต่อยากให้เป็นกันๆ ทุกคนพันทุกข์ พบทางออก มีทางแก้ปัญหา ไม่โดนเอาเปรียบหรือใครรังแกได้ ยินดีเป็นเพื่อนทางใจด้วยอีกทาง

“น้ำแดง”

“น้ำแดง”(นามสมมติ) อายุ 55 ปี ปัจจุบันเป็นนักวิชาการระดับสูง ทำงานอยู่ในกรมวิชาการเกษตร น้ำแดงเป็นเพื่อนกับ “แม่” ของผู้ศึกษามานาน สมัยก่อนตอนที่ “แม่” ยังทำงานอยู่ จะสนิทกันมาก กินข้าวด้วยกัน กลับบ้านก็คุยโทรศัพท์ทุกวัน วันหยุดน้ำแดงจะมาทำงาน ชีวิตมีแต่งาน แม้แต่วันสงกรานต์ วันปีใหม่ก็ไม่เว้น บางครั้งผู้ศึกษากับแม่ก็ขับรถไปหา ชวนกันไปทานข้าว แถวเดอะมอลล์ งามวงศ์วาน เรื่องส่วนใหญ่ที่คุยกันมักเป็นเรื่องการปรับตำแหน่งหน้าที่การโยกย้ายงานหรือปัญหาของคนในกรมฯ นั่นแหละ ผู้ศึกษารู้สึกคุ้นเคยกับน้ำมานาน จนกระทั่ง “แม่” เกษียณแล้วก็ยังติดต่อยุ่เหมือนเดิม แต่อาจจะห่างๆ ไปบ้าง เพราะเวลาที่ไมตรงกัน

ถึงแม้ว่า “น้ำแดง” จะเป็นเพื่อนของแม่ก็ตาม แต่ในเรื่องคหกรรม น้ำถือเป็นลูกค้าคนหนึ่ง ของแม่ที่มักจะโทรศัพท์มาปรึกษาบ่อยๆ แม่ไม่เคยคิดเงินค่าดู ถือว่าช่วยเพื่อน เงินไม่ใช่จุดมุ่งหมายหลักของการเป็นหมอดูของแม่ (จริงๆแม่ไม่ชอบพูดเรื่องเงินเลย) แต่น้ำก็ไม่ยอมมักจะนำของมาฝากอยู่เรื่อย แม่เคยบอกว่า “อย่าเอาของมาให้อีก เพราะจะทำให้ดูไม่แม่นนะ” มีอยู่ช่วงหนึ่งที่น้ำแดงไม่สบาย เจ็บหน้าอกบ่อยๆ ไม่รู้เป็นอะไร แม่ตรวจดวงแล้วเตือนว่าจะมีการผ่าตัด ให้ระวังดูแลสุขภาพด้วย จากนั้นไม่ถึงปีขณะน้ำกำลังอาบน้ำอยู่ บังเอิญคลำไปพบก้อนเนื้อที่หน้าอกข้างซ้าย ขนาดพอประมาณ จึงตกใจ โทรศัพท์มาปรึกษากลุ่มใจมาก ผู้ศึกษารู้จากแม่มาก่อนว่า น้ำแดงเป็นคนซื่อมาก จะคุยกับทำอะไรก็เรียบร้อยสุขภาพ พอพบเรื่องแบบนี้ก็ไม่กล้าไปโรงพยาบาล กลัวจะพบกับหมอผู้ชาย แม่แนะนำว่า ให้หาโรงพยาบาลดีและหาหมอดูหญิงที่รู้จักอย่ามัวแต่กลัว เพราะเรื่องนี้ร้ายแรงมีผลต่อร่างกาย หากปล่อยไว้นานๆอาจต้องตัดหน้าอกนะ แม่สอบถามไปที่เพื่อนที่เป็นหมอดูประจำอยู่โรงพยาบาลภูมิพล เขาจึงแนะนำหมอดูอีกท่านมาให้ไปพบ แม่เดินทางไปเป็นเพื่อน เมื่อตรวจแล้วปรากฏว่า เป็นก้อนเนื้อ สามารถตัดทิ้งได้ ต้องผ่าตัด ใช้เวลารักษาประมาณสิบวัน แม่ให้กำลังใจน้ำว่า อย่ากังวล หาวนดี ห้องพักเบอร์ดีดี เราจะได้สบายใจ เราหลีกเลี่ยงมันไม่ได้แต่เราเตรียมรับมือกับมันได้นะ

จากนั้นการผ่าตัดก็ผ่านไปด้วยดี โดยเรื่องนี้ไม่มีใครที่ทำงานรู้เลย มีแค่แม่และญาติของน้ำเท่านั้น เพราะน้ำไม่ต้องการให้ใครรู้ รู้สึกอายมาก

เมื่อวันที่ 26 มกราคม 2549 “น้ำแดง” ได้แวะมาเซอร์ไพรส์วันเกิดของแม่ แม่ดีใจมาก เพราะตั้งแต่ปีใหม่ ไม่ได้พบกันเลย ตั้งแต่เปิดร้านแม่ก็ยุ่งตลอด หลังจากคุยกันสักพัก ก็เห็นแม่ดูหมอดูให้น้ำ จากที่ผู้ศึกษาได้เรียนรู้ว่าเป็นปัญหาที่ทำงานของน้ำแดง เหมือนว่าจะโดนกลั่นแกล้งไม่ให้เลื่อนขั้น น้ำแดงเป็นคนมีความรู้ เป็นถึงด็อกเตอร์ แต่ตามดวงอาภัพในด้านหน้าทำงาน เพราะบริวารตกเลขไม่ดี หมายถึงลูกน้องในที่ทำงานจะให้โทษหวังพึ่งพาไม่ได้ หัวหน้าที่ไม่ดีนัก ตนต้องพึ่งตน กว่าจะได้อะไรมานั้นยากหนักหนา ต้องต่อสู้ดิ้นรนแย่งมาด้วยตัวเอง ในที่สุดก็สำเร็จ แล้วก็เตือนเรื่อง คุณแม่ของน้ำแดง จะมีเกณฑ์ป่วย ให้ระวัง น้ำแดงบอกว่า กำลังอยู่โรงพยาบาล อยู่ๆก็ความดันขึ้น เลยให้นอนใกล้หมอดูก่อน เพราะน้ำเองก็ต้องทำงานทุกวัน ไม่มีเวลาดูแลนัก

น้ำแดงคุยกับผู้ศึกษาว่า “คุณแม่หนู เป็นเพื่อนที่น้ำรักที่สุด คุยกันทุกเรื่อง คบกันมาเป็นสิบปีแล้ว เวลาน้ำมีปัญหา ก็จะโทรมาถามคุณอ๊ซๆ พอตอนหลังเขาเป็นหมอดูด้วยแล้วน้ำไม่ค่อยอยากจะทำอะไร เพราะรู้ว่าเขาชอบช่วยเหลือ แล้วชอบทุกซิปไปกับเจ้าชะตาด้วย ไม่อยากให้เขาทำงานหนัก อายุมากแล้ว เกษียณแล้วควรพักผ่อนสบายๆ ไม่อยากรบกวน แต่แม่หนูสิ พอ

นำมาเรื่องอะไรทุกข์หน่อย ก็จะขอเช็ดดวงให้ ค่อยไปดูดวงไปด้วยก็มี ผสมกันไป บางทีน้ำก็กล้วนะ กลัวจะแม่น เขาดูแม่นชะด้วย” นักล่าวพร้อมหัวเราะ

“พีเก้”

“พีเก้”(นามสมมติ) เป็นเจ้าของโรงเรียนดนตรี ที่ผู้ศึกษาสอนดนตรีอยู่ ปัจจุบันอายุ 42 ปี เป็นคนน่ารักคุยเก่ง หากใครไม่รู้จักดูเหมือนจะหยิ่ง เพราะเป็นคนขี้มยาก สามปีที่แล้ว พีเก้บ่นว่าอยากดูหมอมเพราะมีเรื่องกลุ้มใจ คือ ไม่มีคู่เสียที ไปไหนกันหมด ผู้ศึกษาฟังแล้วอดเข้าใจไม่ได้ ใจหนึ่งก็อยากให้แม่ตนเองดูให้ แต่ช่วงนั้นแม่ไม่อยู่ ไปต่างจังหวัด หากต้องการดูเร็วก็ไปหาคุณป้าโพธิ์รัตน์ได้ เพราะท่านรับดูอยู่ ผู้ศึกษาจึงแนะนำ หาที่อยู่และเบอร์ติดต่อ แล้วให้พีเก้ไปเอง โดยโฆษณาไว้ล่วงหน้าว่า ป้าโพธิ์เก่งมาก ดูหมอมานานแล้ว มีค่าดูไม่แพงด้วย แถมอยู่ใกล้บ้านพีเก้อีกต่างหาก วางก็ลองไปดู โทรศัพท์ไปบอกให้แล้วว่า พีเก้เป็นใคร

จากนั้นไม่นานนัก พีเก้ก็ไปดู ชวนเพื่อนชวนฝูงไป ตั้งแต่นั้นมาก็ไปหาป้าเขาอีก แต่ผู้ศึกษาไม่ได้ติดตามข่าว รู้แต่ว่าเขารู้จักคุ้นเคยกันดี ป้าโพธิ์เล่าให้ฟังว่า “เก้” มาหาบ่อยบางทีไม่มีเรื่องอะไรหรอก แวะมาเยี่ยมแล้วก็กลับ เขาบอกว่าป้าเหมือนยายของเขา ยายของเก้ตายแล้ว เขาเห็นป้าแล้วคิดถึงยาย จึงรู้สึกผูกพันและรักป้า ป้าก็รู้สึกเอ็นดูเขา แต่มักเตือนคำพูดของเขาที่มักพูดโดยไม่ได้คิดนี่ซี จะทำร้ายตัวเขาเองได้ ส่วนเรื่องผู้ชายที่ไม่มีเข้ามานั้น ป้าแนะไปว่า ให้หาอะไรทำนอกเหนือจากอยู่ในโรงเรียน อย่างเช่น ไปอบรม ไปเรียน ไปสัมมนา อะไรก็ได้ เพื่อมีสังคมใหม่ๆ จะได้รู้จักคนอื่นๆ มากขึ้น และผู้ชายจะมาจากที่แบบนั้น เขาจะมาเอง หากอยู่อย่างนี้ไม่เจอหรอกเจอแต่พ่อแม่ผู้ปกครองของเด็ก

ประมาณต้นเดือนกุมภาพันธ์ 2549 ผู้ศึกษาได้รับข่าวว่า “พีเก้” โดนหมากัด นอนรักษาตัวอยู่ที่โรงพยาบาลรามคำแหง ฟังตอนแรกก็คิดว่าคงไม่หนักหนาแค่นั้นมากัด ผ่านไปได้หนึ่งอาทิตย์คนที่โรงเรียนก็บอกว่า ยังไม่ออกจากโรงพยาบาลเพราะหมอรอดูอาการ จะต้องตัดเนื้อจากกันมาแปะที่ปาก ผู้ศึกษาจึงรู้ว่า หมาคะครุบที่ปากกัดเนื้อขาดเลย จึงรีบไปเยี่ยมวันรุ่งขึ้น

เมื่อไปถึง เห็นพีเก้นอนหลับอยู่ เจอพ่อและแม่ เล่าให้ฟังว่า ที่บ้านเลี้ยงหมาพันธุ์บางแก้วหนึ่งตัว ชื่อ ข้าวเหนียว เก้เป็นคนเอาจมา หมาของเพื่อนเก้คลอตุ๊ก เลยขอมาเลี้ยง มันน่ารัก เก้จะเอาขึ้นนอนด้วยทุกวัน ตอนนี้อายุหนึ่งปี ทุกวันก่อนเก้ไปทำงานจะต้องหอมกันก่อน พอกลับมามันจะแกว่งหางดีใจ ว่านายมันกลับมาแล้ว แต่เช้าวันนั้นมันคงรู้สึกอารมณ์ไม่ดีหรือเปล่านั้นไม่รู้ พอเก้กลับลงหมอลาไปทำงาน มันกลับตกใจแล้วตะครุบที่ริมฝีปากของเก้ จากนั้นเก้บอกว่าหน้าซำๆ แล้วก็มีเลือดไหลเต็ม พ่อกับแม่จึงรีบเอาน้ำแข็งปะคบแล้วพาส่งโรงพยาบาล ตอนนี้ผู้ศึกษาเดินเข้า

ไปหา เห็นผ้าพันแผลปิดอยู่ครึ่งหน้า ตั้งแต่จมูกลงมาถึงคาง รู้สึกเป็นห่วง เพราะพี่เกเป็นคนรักสวยรักงาม ไม่รู้จะหายเหมือนเดิมหรือไม่

ไม่นานนัก พี่เก ก็ตื่น พูดไม่ค่อยชัด บอกว่าดีขึ้นมากแล้ว แต่ไม่รู้จะสวยเหมือนเดิมไหม ผู้ศึกษายิ้มและบอกว่า หมอเขาเดี๋ยวนี้เก่งจะตาย หายอยู่แล้ว ตนซื้อตุ๊กตาทามาฝาก สีชมพูเผื่อจะเหงาไว้กอดนอน พี่ยืมบอกว่า ไม่โกรธหมาหรือคงเป็นกรรมของตนแน่ๆ เพราะป้าโพธิ์เคยทักว่าจะประสบอุบัติเหตุเลือดตกยางออกให้ระวัง ต้องเข้าโรงพยาบาล ตอนแรกพี่นึกว่าอาจจะเป็นทางรถ จึงไม่ขับรถไปไหนนอกเส้นทาง ไม่รู้ว่าจะเป็นหมาตนเองกัด นี่ก็พามันฉีดยาทุกปี แม่ของพี่บอกว่า ไล่ข้าวเหนียว มันรู้สึกหงอยๆ ไปเลย มันคงรู้สึกผิด คิดถึงและสงสารมัน

เนื่องจาก พี่เกยังป่วย ผู้ศึกษาจึงไม่พูดอะไรมาก และตั้งใจจะไปบอกป้าโพธิ์ ท่านคงเป็นห่วงมากๆ เลย

"ก๊วง"

"พี่ก๊วง"(นามสมมติ) ทำงานเป็นนักข่าวอยู่สถานีโทรทัศน์แห่งหนึ่ง อายุ 37 ปี แต่งงานแล้วสามปี มีลูกผู้หญิง 1 คนวัยกำลังน่ารัก จริงๆ แล้วพี่ก๊วงรู้จักกับพี่ชายของผู้ศึกษาก่อน จากนั้นก็มาสนิทสนมกับแม่ของผู้ศึกษาเพราะพี่เขามักจะให้แม่ดูหมอให้ พี่ก๊วงเป็นสวຍ เก่ง คุยสนุก พูดจาฉะฉานอีกพระคหะขวบกล้าชัดเจน บ่อยครั้งที่โทรมาหาแม่ตอนกลางคืน คุยกันแต่ละครั้งนานมาก บางทีแม่หันมาหาผู้ศึกษาขอความช่วยเหลือ เพราะง่วงมาก พี่เขาคุยไม่หยุด ไม่เว้นวรรคให้กล่าวขอรางเลย ผู้ศึกษาหัวเราะทุกครั้ง จนตอนหลัง แม่บอกพี่ก๊วงว่า เรื่องบางเรื่องที่ให้ดูหมอนั้นก๊วงอาจต้องการคำตอบที่ชัดเจนมากๆ แม่เป็นคนไม่ชอบฟันธง จะใช้วิธีให้มีทางเลือก ไม่ชอบทางตัน สไตล์จะต่างกับเพื่อนของแม่ชื่อ "สิริพันธุ์" คนนี้นะเธอ จะทายอะไรเรียกว่าต้องมั่นใจชนิด ฟันธงหรือ เผาตำรากันเลย เมื่อได้ฟังดังนั้นจึงสนใจอยากรู้จักถ้ามีโอกาส

ตอนนั้น แม่ยังทำงานอยู่ปีสุดท้ายก่อนเกษียณ พี่ก๊วงผ่านไปแถวนั้นพอดี จึงแวะไปทานข้าวกลางวันด้วย (พี่ก๊วงเคยบอกว่า แม่ของพี่ก๊วงอยู่ต่างจังหวัด ไม่ค่อยได้เจอกัน เวลาเห็นแม่ของผู้ศึกษาแล้วนึกถึงแม่ตนเอง จึงมาหาอยู่บ่อยๆ) แม่จึงโทรไปชวนน้ำสิริพันธุ์มาทานด้วย จึงได้รู้จักกัน หลังจากนั้น พี่ก๊วงกับคุณน้ำก็ติดต่อกันมาตลอด จนสนิทสนมกัน นี่ก็หลายปีแล้ว น้ำเคยบอกว่า "ก๊วงเขาน่ารัก น่าชอบ นิสัยเหมือนน้ำ ชัดเจนเป็นเรื่องเป็นราว ไม่ลังเล มั่นใจในตัวเอง แถมเก่งเป็นนักข่าวอีกต่างหาก"

สำหรับ "พี่ก๊วง" ถือว่าเป็นแขกพิเศษของน้ำ ทั้งที่เคยบอกว่าอย่าคิดเป็นลูกค้าเพราะเหมือนลูกเหมือนหลานกันเอง แต่ในที่นี้ ผู้ศึกษาถือว่าเป็นลูกค้าในทางดูหมอมคนหนึ่ง การพูดคุย

กับพี่กึ่งดูเหมือนว่าจะเลื่อนแล้วเลื่อนอีกหลายครั้ง เนื่องจากเธอต้องอ่านข่าว ไหนจะต้องไปจัดรายการวิทยุ เป็นพิธีกรตามงานอีก กว่าจะลงตัวก็ต้นเดือนมีนาคม 2549 นี้เอง ได้เจอกัน (คุยกันแต่ทางโทรศัพท์) พี่กึ่งพูดถึงน้ำสิริพันธุ์ว่า “คุณน่าน่ารักมาก พี่มักโทรปรึกษาคุณมอบ่อยๆ บางทีดีก็ๆ ขับรถอยู่โทรไปปรึกษา น่านก็ดูให้ ท่านคงรู้ว่าพี่ยุ่งมาก ยิ่งช่วงอยากเปลี่ยนงานนั้น วิดกจริตไปเลย” ล่าสุดก็มีปัญหาเรื่อง แฟนเก่าของพี่ ไทรมาหา เขาไม่รู้ว่าพี่แต่งงานแล้ว ไทรมาได้ทุกวัน ไม่อยากรับ ก็เลยปรึกษา น่าน แกบบอกว่า “ก็บอกเขาไปสิ ว่าเรามีลูกมีสามีแล้ว จะมาตามอะไรอีกละ เลิกก็เลิกกันไปแล้ว” พี่บอกว่า ไม่กล้า กลัวเขาจะรู้สึกไม่ดี แต่จะพยายามหาโอกาสบอก จะได้ไม่มากวนเรา จากนั้นก็ดูเรื่องย้ายงาน เพราะมีผู้บริหารสถานี่อีกของชวนไปอยู่ ไปดีไหม น่านบอกว่า “หากไปก็ได้ แต่ไม่ดีกว่าเดิม หมายถึง งานเหมือนๆเดิม เงินก็อาจจะเท่าเดิม หรืออาจจะมากกว่าเล็กน้อย ขึ้นอยู่กับการตัดสินใจของเจ้าชะตามากกว่า” พี่บอกว่ายังลังเล สับสน ไม่แน่ใจ ดูเรื่องนี้อยู่นานเหมือนกัน จนในที่สุด น่านเขาก็ตั้งเลขอีกแบบ เอาแบบว่าได้คำตอบเลย แล้วบอกว่า “ไม่ได้ย้ายหรอก เพราะมันยังจรมมาไม่ถึง อยู่ที่นี่.....แน่นอน เอ้า...พันธ พุดให้เหมือนอาจารย์ลักษณะหน่อยก็ได้” พี่กึ่งบอกว่า มีบางเรื่องที่น่าบอกซัวร์ แต่สุดท้ายไม่ใช่ก็มี พี่ไม่เคยซีเรียสนานว่า หากน่านดูว่าใช่แล้วกลับไม่จริงจะต้องกลับมาต่อว่าหรือเลิกคุยกัน จริงๆ นานต้องขอบคุณแม่ของน้องนะ ที่แนะนำให้รู้จักกับคุณน่าน เพราะเวลาที่มีปัญหาแบบว่าไม่รู้จะบอกใคร คุณน่านจะฟังและให้กำลังใจเสมอ ขนาดเราไม่ใช่ลูกใช้หลาน ยังเป็นห่วงเป็นใย คือดูท่านจริงใจกับเรานะ เราก็รักท่าน พี่กึ่งกล่าวปิดท้าย

“ติก”

“ติก”(นามสมมติ) เกิดที่สุพรรณบุรี หลังจากเรียนจบชั้นมัธยม 3 ก็ไม่ได้เรียนต่อ เพราะอยากทำงานหาเงินเลี้ยงแม่ แม่มีอาชีพค้าขายเครื่องประดับตามตลาดนัด เช่น สร้อย ต่างหู แหวน นาฬิกา เป็นต้น ติกได้งานทำที่แรกคือ ร้านขายของฝากเมืองสุพรรณ ด้วยความขยัน ซื่อสัตย์จริงใจ ทำให้ติกอยู่ที่นั่นมาตลอด จนกระทั่งมีฝีมือเขียนหน้าเค้กสวยที่สุด ใครจะแต่งหน้าเค้กต้องเรียกติกไปทำทุกครั้ง หลังจากทำมา 5 ปี ก็รู้สึกเบื่องาน และที่สำคัญเจ้านายก็ขึ้นเงินเดือนให้ไม่มาก เมื่อเทียบกับคนอื่น รู้สึกเริ่มน้อยใจ เพราะนอกจากจะเป็นเด็กประจำร้านแล้ว ยังต้องคอยดูแลลูกของเจ้าของถึงสองคน(อายุ 3-4 ขวบ)อีก ไหนจะชน ต้องป้อนข้าว พาอาบน้ำ สารพัดปัญหา เหนื่อยแสนเหนื่อย เงินเดือนเพียงห้าพันบาทจึงขอลาออก

ด้วยวัย 26 ปี โตเพียงพอแล้ว จึงขออนุญาตแม่ เข้ากรุงเทพมหานครมาหางานทำ ตอนแรกอยู่กับเพื่อนก่อน ต่อมาพี่ชายของผู้ศึกษาต้องการเปิดร้านขนมและต้องการเด็กประจำร้านแถว

ลาดพร้าว ก็มีเพื่อนของเพื่อนแนะนำให้ติ๊กลองมาสัปดาห์ คุยกันแล้วก็ตกลงรับเข้ามาทำหน้าที่ดูแลร้านด้วยเงินเดือนแปดพันบาท ต้องทำงาน 6 วัน หยุดวันอาทิตย์ ร้านเปิดตั้งแต่ 10.00 – 20.00 น. หากป่วยต้องแจ้งก่อน จะได้หาคนมาแทน จากนั้นแม่ของผู้ศึกษาและผู้ศึกษาก็เข้ามาดูแล แวะเวียนมาบ่อยๆ จึงรู้จักและสนิทกับติ๊ก

แม่ของผู้ศึกษาได้ เชิญ “น้ำวิภาดา” มาเป็นหมอดูประจำที่ร้าน โดยจะเข้ามาทุกวันพุธ หากใครอยากดูก็จะนัดเวลาก่อน ติ๊กคลุกคลีและรู้จักน้ำวิภาดาพอสมควร วันพุธไหนหากไม่มีลูกค้ามาดู ติ๊กจะสอนให้คุณน้ำชงกาแฟสด เมื่อไว้จะได้ชงเอง หากตนไม่มา กลายเป็นที่สนุกรสนานกันใหญ่ แต่ผลปรากฏว่าน้ำบอกว่ายอมแพ้ ยุ่งยาก ต้องจำสูตร ไหนจะอุปกรณ์การชง ต้องบด ต้องคั้นน้ำกาแฟอีก กินอย่างเดียวดีกว่า ดูนมอ่ายกว่าเยอะ

ความใกล้ชิดนี้เอง ทำให้ติ๊กสนใจการดูไพ่ยิปซีของน้ำ วันหนึ่งที่ว่างจากลูกค้าจึงขอ ดูนมอ่าย จากที่ไม่เคยดูที่ไหนเลย ติ๊กเล่าให้ฟังว่า “คุณน้ำมีผ้ากำมะหยี่สีน้ำเงินเข้มปูบนโต๊ะ ให้หนูสับไพ่เอง เลือกไพ่เอง แล้วก็ทายหนูว่า เจอแต่ไฟ่ความรักทั้งนั้น สงสัยตอนนี้ความรักกำลังยุ่งเหยิงหรือเปล่า” ติ๊กแอบเผยความลับกับผู้ศึกษา(สนิทกัน)ว่า จริงๆ แล้วตนมีแฟนแล้ว อายุมากกว่าถึง 11 ปี จนยอมเขาทุกอย่าง สุดท้ายมารู้ว่าเขาหลอก เขามีเมียมาแล้ว 5 คน รู้สึกเจ็บใจ แค้นใจ และโกรธมาก แต่เพราะความรักเขา ผู้ชายหน้าตาดี ออบอูน เป็นผู้ใหญ่ สเป็คตนเลย ตอนนี่ยังคบอยู่ เขาทำงานเป็นคนขับรถส่งของ เจอกันเพราะเพื่อนแนะนำให้รู้จัก “แหมพี่ หนูจะรู้มัยว่าเขามีเมียแล้ว ตอนมาจีบนะ เข้าถึงเย็นถึง มาอยู่กับเรากว่า จะกลับไปก็สีห่มกว่าทุกวัน ไม่เคยมีโทรศัพท์มาตาม คงโสดแน่ๆ พอหนูรู้ว่ามันไปมีคนอื่นอีก หลังจากคบหนูด้วยแล้วนะ อยากจะฆ่ามันจริงๆ “เรื่องนี้ติ๊กได้เล่าให้น้ำวิภาดาฟังเหมือนกัน เพราะเป็นผู้ใหญ่หนูไว้ใจ อยากมีที่ปรึกษา น้ำเขาใจดีด้วย สำหรับผู้ศึกษานั้น ติ๊กก็ไม่ปิดบัง ถามอะไรก็ตอบตรงๆ เป็นเด็กใสซื่อบริสุทธิ์ จนผู้ศึกษาเป็นห่วงแทนว่าจะถูกหลอกอีก

การดูหมอดูครั้งนี้ น้ำวิภาดาได้ใช้ไพ่ยิปซี และดูเลข 7 ตัว 9 ฐานให้ติ๊กด้วย เพราะจะได้ละเอียดชัดลงไปอีก น้ำบอกหนูว่า “ดวงของหนู เป็นดวงรวยผู้ชาย ที่ผ่านมามีแฟนมาแล้ว ไม่ต่ำกว่าสิบ เลขมันฟ้อง” ติ๊กฟังครั้งแรก ถึงกับอึ้ง ทั้ง เพราะตรงมาก ไข่เลย ติ๊กเคยมีแฟนมานับแล้วประมาณสิบเจ็ดคน ไม่เคยบอกใคร ชีวิตมีแต่เรื่องนี่จริงๆ แต่ตนมีความสุข เพราะไม่เคยเหงา อย่างน้อยมีแฟนก็มีกิ๊กด้วย อย่างล่าสุดก็เจอกันที่แยกไฟแดง ติ๊กขี่มอเตอร์ไซด์กลับบ้าน พอรถติดที่แยกไฟแดงแยกนั้น ก็เจอเขาจอดติดเช่นกัน เจอกันทุกวัน เวลาเดิมๆ โดยบังเอิญ จนตอนหลังหันมายิ้มกัน แล้วก็รู้จักกัน ไม่มีอะไรมาก แด่โทรคุยกัน “น้ำทายว่า หนูเป็นคนพุดดี มีเทคนิคใน

การพูด ทำให้คนฟังชอบ แต่อย่าพูดนาน พูดนานแล้วคนจะไม่เชื่อ เกิดวันศุกร์เป็นคนมีเสน่ห์ ชอบแต่งตัว รักสวยรักงาม ซึ่งหนูชอบจริงๆ ชอบทาเล็บ ทำผม นี่ก็เพิ่งขอสร้อยนํ้ารักๆจากแม่มาเอง”

ติก กล่าวถึงคุณน้าว่า เป็นหมอดูที่เป็นกันเอง อาจเป็นเพราะความเป็นผู้หญิง ทำให้ตนไม่อายที่จะเล่าเรื่องราวชีวิตส่วนตัว คงเป็นเพราะอยู่ในร้านเดียวกันด้วย รู้สึกเคารพเหมือนญาติผู้ใหญ่คนหนึ่ง นี่ก็เพิ่งปรึกษาว่า จะทำอย่างไรดีกับสามีเพื่อน ที่พยายามจะเข้ามาทำร้ายตนเมื่อคืนก่อน กลัวมาก แต่รอดมาได้เพราะถีบเขาออกไป แล้วเขาก็หนีไปเลย (อยู่บ้านเช่าเดียวกันคนละห้อง) น้าให้กำลังใจว่า เป็นผู้หญิงต้องระวังเนื้อระวังตัว คอยปิดล็อกกลอนประตูทุกครั้ง หากดูแล้วไม่สู้ดี ให้ย้ายไปอยู่ที่อื่นสักพัก มีอะไรโทรมาได้ตลอด จดเบอร์ไว้

“พิม”

“พิม”(นามสมมติ) อายุ 38 ปี เป็นเจ้าของร้านอินเทอร์เน็ตอยู่แถวสุขาภิบาล 1 รู้จักกับหมอดูชิตชไมมาตั้งแต่ ยังเป็นช่างทำผม เพราะจะไปทำผมที่ร้านเสมอ พอรู้ว่าพี่เขาเรียนดูหมอดูและเป็นหมอดู ก็เลยมาดูกับพี่เขาอยู่บ่อยๆ จนกลายเป็นลูกค้าประจำไปแล้ว

“พิม” แต่งงานมาแล้ว 7 ปี มีลูกสาวหนึ่งคนชื่อ “โบว์” ตอนนี้อายุสามขวบ กำลังน่ารักพูดเก่ง ติดแม่มาก ไม่ยอมให้ใครอุ้มเลย ทุกๆวันที่พิมจะดูแลกิจการอินเทอร์เน็ต ซึ่งส่วนใหญ่ลูกค้าจะเป็นเด็กถึงวัยรุ่นที่เข้ามาเล่นเกม บางคนมาอยู่เป็นวันๆเลยนะ เราคิดราคาชั่วโมงละ 10 บาท เปิดบริการตั้งแต่ 9.00 น. – 23.00 น. กิจการกำลังไปได้ดี ผู้ศึกษาถามว่า อาศัยอยู่กับใครบ้าง เธอตอบเสียงไม่ค่อยสู้ดีนักว่า อยู่กับแม่สามีและเด็กในร้าน สำหรับสามีไม่ค่อยกลับบ้าน กำลังมีปัญหากันอยู่ และมีหมอดูพี่เขานี้แหละคอยให้คำแนะนำเป็นเพื่อนให้คำปรึกษา

“พี่ทะเลาะกันทุกวันเลย บางทีเขาไม่ยอมกลับบ้าน โทรไปก็ปิดมือถือ ตอนแรกก็บอกว่ารักเรา พอเรามีลูก ก็ไม่เห็นสนใจเหมือนก่อน พี่กำลังสงสัยว่าจะไปมีบ้านน้อยอยู่ที่ไหนแน่ๆ พี่หมอดูเธอบอกให้ใจเย็น อะไรจะเกิดก็ต้องเกิด อย่าฝืนดวง ให้คิดถึงลูกไว้ “ ผู้ศึกษาสังเกตเห็นน้องโบว์จะมีสายตาหวาดระแวงตลอดเวลา ไม่ยอมห่างจากอกแม่เลย เหมือนว่าเจอเหตุการณ์อะไรร้ายๆมาจนทำให้เด็กกลัวมาก ขนาดใครแตะเนื้อต้องตัวไม่ได้เลย ซึ่งวัยขนาดนี้จะต้องหัวเราะ สดใส ร่าเริง คงจะเห็นพ่อแม่ทะเลาะตบตีกันบ่อยก็เป็นได้ พี่พิมบอกว่าหากตนทนไม่ไหวจะพาลูกไปอยู่กับแม่ที่ต่างจังหวัด ทั้งกิจการทุกอย่าง ให้เขาจัดการเองบ้างจะได้รู้ว่าความรับผิดชอบเป็นอย่างไร แต่หากรู้ว่าเขามีเมียน้อยจริงๆ พี่อยากไปเอาเรื่องมันเลย แต่พี่ชิตชไมมาศบอกว่าให้คิดถึงลูกมากๆ หากเขามีคนอื่น เราก็ยังมีลูก ไม่ได้อยู่คนเดียว เงินทองเราก็ยังมีพอกิน หาเอาใหม่ได้เสมอ แต่การที่จะถูกผู้ชายมาข่มเหง เอาเปรียบรังแกนั้น เราต้องเป็นผู้หญิงยุคใหม่ ก้าวให้ทันผู้ชาย ต้อง

มีวิธีจัดการที่เหนือกว่าใช้กำลัง ค่อยๆ ดูไปก่อน อย่าเพิ่งใจร้อน พี่พิมจึงอดทนต่อไป แต่ไม่รู้ว่าจะระเบิดวันไหน เธอกล่าว

การสังเกตการณ์ : บรรยายภาค ความสัมพันธ์ของหมอดูหญิงกับลูกคำรายอื่น

เนื่องจาก แม่ของผู้ศึกษารู้จักกับอาจารย์ใหญ่ของสมาคมโหราศาสตร์นานาชาติ จึงเป็นโอกาสดีที่ทำให้ผู้ศึกษาสามารถเข้าสังเกตการณ์ได้ จริงๆแล้วสมาคมโหราศาสตร์นานาชาติตั้งอยู่ในวัดราชนาค และได้แยกแ่งมาตั้งอยู่ที่นี่ด้วย ประกอบด้วยห้อง 2 ห้อง ห้องหนึ่งเป็นห้องธุรการสำหรับเจ้าหน้าที่ อีกมุมหนึ่งเป็นโต๊ะของหมอดูประมาณหกตัว ติดกันเป็นห้องกว้างไว้ใช้เป็นการเรียนการสอนในวันเสาร์อาทิตย์ สำหรับกรณีมีการดูหมอดูจะใช้ห้องพักนี้

ผู้ศึกษาได้เข้าไปในวันอาทิตย์ที่ 5 กุมภาพันธ์ 2549 เนื่องจากเป็นวันของการเรียนการสอน และมีลูกคำมาดูหมอดู จึงตามบันทึกเฝ้าสังเกตการณ์ดังนี้

หมอดูหญิงคนที่ 1

เวลา 10.00 น. พบหมอดูหญิงอายุราว 50 ปี สวมชุดสูทเป็นกางเกงสีดำ เสื้อในสีเหลือง ผอมขอยสัน ท่าทางกระฉับกระเฉง คล่องแคล่วว่องไว ตัวสูงผอม จากนั้นลูกคำที่นัดไว้มาถึงเวลา 10.15น. เป็นผู้หญิงผอมยาวปะป๋า อายุราว 30-33 ปี สวมชุดเสื้อยืด กางเกงยีนส์ หน้าตาเฉยๆ ยิ้มทักทายนิทหน้อยกับหมอดูแล้วก็นั่งดู ขณะที่ผู้ศึกษาได้นั่งอยู่อีกโต๊ะหนึ่งทางขวามือใกล้กัน ประมาณ 4 เมตรพอจะได้ยินในบางคำพูด โดยเฉพาะคำพูดของหมอดูเพราะเสียงท่านดังกว่า ผู้มาดูเป็นอย่างมาก โดยเริ่มจากการถามถึงวันเดือนปีเวลาเกิด

ผู้ศึกษาได้ยินคำทำนายทราบว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับเพื่อนชายของผู้หญิงคนนี้ ที่กำลังมีปัญหา กัน หมอดูแนะนำออกไปว่า “อย่าคิดมาก อย่าเพิ่งทำอะไร อย่าเพิ่งตัดสินใจอะไรไป เพราะดวงกำลังไม่ดี ถ้าทำอะไรไปตอนนี้เราจะมีแต่ผลเสีย ตกเป็นรอง การอยู่เฉยๆของเรามีใช้ว่าเราไม่ทำอะไรเลย แต่มันยังไม่ถึงเวลาต่างหาก” ผู้ศึกษาสังเกตว่าผู้หญิงที่มามีความทุกข์ใจลึกๆ ดูจากหน้าตาและคำถามที่ถามถึงๆออกมา เช่น “หนูจะอย่างไรดี เค้าจะกลับมามั๊ย เค้ามีคนอื่นหรือเปล่า เค้าโกหกหนูนะ หนูทนไม่ไหวเหมือนกัน เลิกเป็นเลิกก็ได้ แต่อยากแก้แค้น” และทุกคำทำนายที่ผู้ทำนายบอกเธอจะจดบันทึกตลอดตั้งแต่เริ่มจนจบ เธอมีสมุดโน้ตเล็กๆมาด้วย เธอมีสีหน้า แววตา คำพูดที่กลั่นออกมาจากข้างใน เพื่อจะบอกหมอดูให้ทราบถึงปัญหาดังกล่าวจริงๆ ประกอบกับการพยักหน้ายอมรับถึงคำแนะนำ และข้อเสนอแนะที่ตกปากรับคำว่า “หนูจะพยายาม

ทำให้ได้ แต่ไม่แน่ใจว่าจะอดทนได้หรือไม่” หมอดูเป็นคนพูดจาจะฉาน พูดเร็ว อักขระควบกล้า ชัดเจน บ่งบอกถึงความชำนาญทางการพูดมานาน

บรรยากาศของการสนทนาดูซีเรียส เพราะเรื่องราวของผู้มาดูสิน้ำ ไม่ค่อยจะดีนัก จึงทำให้การพูดคุยเป็นการเห็นใจกันในปัญหาต่างๆ การปลอบประโลมกัน มีความเจ็บเกิดขึ้นบ้าง ชั่วขณะ ซึ่งจะสังเกตได้ว่าตลอดการทำนาย ผู้ทำนายจะแสดงความเป็นห่วงเป็นใย พยายามถามว่า “หนูทำได้นะ เข้าใจนะ” หรือ “ถ้ามีอะไรไม่สบายใจจริงๆแบบจะระเบิดแล้วให้โทรมาหาหน้า เรียกว่าปากก็ได้ที่เบอร์นั้นนะ”

ผู้ศึกษาได้ยินหลายครั้ง ถึงการให้กำลังใจลูกค้า และประโยคหนึ่ง “ไม่มีอะไรร้ายแรงไปมากกว่านี้แล้ว เราอยู่มาได้ถึงวันนี้ยังได้เลย แล้วกับแค่เรื่องเล็กน้อย หนูเอ๊ย เรื่องของคนหนึ่งคนที่เกี่ยวข้องกับชีวิตเรานะ ไม่ใช่ทั้งหมด เรายังมีพ่อ มีแม่ มีเพื่อนๆ มากมายนะ วันนี้เราทำใจให้สบาย ตั้งใจทำการงานของเราไป การงานเราก็กำลังรุ่งด้วยนะ แล้ววันหนึ่งไม่นานหรอก วันที่เรามีดวงที่ดีกว่านี้ ทุกอย่างจะคลี่คลายไปได้เอง เชื่อน้าเถอะ”

ผู้ศึกษาเฝ้าสังเกตการณ์ตลอดโดยใช้เวลาคูกันประมาณ 1 ชั่วโมง โดยที่ผู้มาดูไม่สนใจ ผู้คนรอบข้าง สนใจเฉพาะหมอดูเท่านั้น หมอดูทั้งทำบอกผู้หญิงคนนั้นว่า “ดวงคุณเป็นคนต้องต่อสู้ดิ้นรนนะ แถมยังเป็นคนคิดมากด้วย กังวลไปก่อนต่างๆนาๆ ถ้าเราเข้าใจดวงเราเองว่าเป็นอย่างไรแล้ว น้าคิดว่าหนูจะสบายใจและสามารถอยู่กับตัวเองได้ดีที่สุด เวลาจะทำให้ทุกอย่างดีขึ้น เชื่อน้านะ”

จากนั้นผู้หญิงก็ยกมือไหว้ขอบคุณและยื่นเงินซึ่งเป็นธนบัตรราคา 100 บาทซึ่งมีมากกว่า 1 ใบ แต่ผู้ศึกษาไม่สามารถทราบได้ว่ามีกี่ใบ

หมอดูหญิงคนที่ 2

ท่านอายุประมาณ 40 ปี ผมยาวกลางหลัง สวมชุดเสื้อสูทสีชมพูจัด กางเกงดำ สวมแว่น สายตาดีแต่ หน้าตาขี้มึน ผู้ศึกษานั่งอีกโต๊ะหนึ่งพร้อมกับอ่านหนังสือรอ ขณะนั้นยังมีเจ้าหน้าที่ทำงานอยู่ในห้องเดียวกัน

ประมาณ 13.40น. ลูกค้าหญิงชายมาด้วยกัน 2 คน ผู้ศึกษาคาดว่าเป็นแฟนกัน อายุใกล้เคียงกันไม่น่าเกิน 33 ปี บอกหมอดูว่าดูหมอลูกคู่ จึงทำนายฝ่ายหญิงก่อน

ครั้งนี้ผู้ศึกษาได้เปลี่ยนมานั่งโต๊ะข้างหน้า (หันหลังให้) บรรยากาศของการดูในรายนี้ต่างจากตอนเช้าเพราะครั้งนี้มีการขี้มึนพูดคุยกันธรรมดา เรื่องสำคัญที่ผู้ถามคือจะได้ลงทุนหรือไม่ ผู้ศึกษาได้ยินว่าพวกเขาจะเปิดร้านหุ้นกับเพื่อน และทุกอย่างพร้อมแล้ว แต่กลัวว่าจะไปไม่

ยัด กลัวจะเจ๊งก่อน เลยมาปรึกษาหมอดู โดยที่มีคนรู้จักแนะนำให้มาคุยกับคุณน้านี้ นับเป็นการสร้างความสนิทสนมกันไป

การสนทนาเป็นไปอย่างไม่น่าหนักใจนัก หมอดูตั้งดวงผู้ชายประกอบเพื่อดูควบคุมกันไป ไม่นานก็ได้รับคำพยากรณ์ว่า “จากดวงผู้ชายเป็นช่วงที่อาจมีการโยกย้ายเปลี่ยนแปลงที่อยู่ เปลี่ยนสถานที่ (แต่งงานกันแล้ว) ยังไม่เห็นว่ามีการลงทุนแต่อย่างใด ตอนนีให้ศึกษาเรื่องทำเลดวงจ้ย สิ่งแวดล้อมของร้านว่าเป็นอย่างไร ถ้าพื้นที่ไม่ค่อยดีอาจต้องมีการแก้ไขภายหลัง แต่ถ้าทุกอย่างไม่มีปัญหาให้ลงทุนไปตามที่ตั้งใจไว้ เพราะไม่เห็นเลขเสียของทั้งคู่จากการลงทุน เพราะฉะนั้นน่าจะทำได้”

มีการคุยกันเรื่องการลงทุนและที่พักอาศัยประมาณ 40 นาที จากนั้นก็บอกผู้หญิงว่า สุขภาพไม่ค่อยดี จะป่วยปลายปีนี้ ระวัง โดยเฉพาะเกี่ยวกับช่องท้องจะเกิดการปวดท้องได้ ที่ผ่านมาก็เป็นอยู่บ่อยๆ แล้ว แต่เห็นชัดปลายเดือนธันวาคม ฝ่ายหญิงบอกว่าตนมีโรคประจำตัวอยู่คือ โรคกระเพาะอาหารช่วงนี้หายไป ไม่ค่อยมีอาการ หมอดูเตือนให้ระวังเรื่องอาหารรสจัด และให้ความสำคัญกับสุขภาพมากๆ แล้วบอกผู้ชายว่าจะมีญาติผู้ใหญ่ผู้หญิงป่วยในกลางปีหน้า ฝ่ายชายบอกว่าไม่มีตอนนี้ เลยเตือนให้ระวังไว้ ผู้ชายถามว่าป่วยหนักร้ายแรงหรือไม่ ได้รับคำตอบว่าหนักพอสมควร แต่อย่าเพิ่งคิดมากเพราะเป็นเรื่องของอนาคตดูแลท่านให้ดีก็แล้วกัน

ผู้ศึกษาสังเกตว่า ทั้งคู่ไม่ได้จดบันทึก ใช้เพียงการจดจำ ตลอดการสนทนาดูเป็นกันเอง และมีคำถามหลายเรื่อง การลงทุน สุขภาพ การงาน โดยมีการถามตลอด ในตอนท้ายหมอดูกล่าวว่า ยังอยากรู้เรื่องใดอีกหรือไม่ ทั้งคู่ตอบว่าไม่ เพราะจริงๆ ตั้งใจจะดูเรื่องลงทุนอย่างเดียว ใจร้อนทั้งคู่ อยากเปิดร้านเร็วๆ จะรีบกลับไปดูเรื่องสถานที่อีกครั้งและอาจจะนำเพื่อนที่ลงทุนด้วยกันมาคุยด้วย เพราะต้องมีการร่วมลงทุนกันในอนาคตจะได้ไม่มีปัญหาทีหลัง

จบการดูเวลา 15.10 น. มีการยิ้มแย้มหัวเราะสนุกสนานพอสมควร มีความเป็นกันเองอย่างมาก ผู้ศึกษาคาดว่าจะต้องรู้จักกันมาก่อนเพราะหมอดูมีการถามไถ่สารทุกข์สุกดิบของคนอื่นๆ ที่รู้จักกันด้วย ผู้ศึกษาไม่ทราบว่ามีค่าดูเท่าใด ไม่เห็น และไม่มีการพูดถึงเลย สันนิษฐานแน่ชัดว่าคงสนิทสนมคุ้นเคยหรือมาจากคนรู้จัก

สรุป

ผลจากการศึกษาลูกค้าทั้ง 10 คนในกรณีศึกษานั้น พบว่า ผู้หญิงทุกคนที่เข้าหาหมอดู มักมีปัญหาด้วยกันทั้งนั้น แต่ละปัญหาจะมีประเภทที่แตกต่างกันออกไป ความสำคัญขึ้นอยู่กับ

ผู้ที่ประสบพบเจอมาหนักหนาหรือรุนแรงแค่ไหน เรื่อง “วัย” และ “อาชีพการงาน” ได้เป็นองค์ประกอบปัจจัยสำคัญต่อการพบเจอปัญหา อย่างช่วงวัยรุ่น คือ ตั้งแต่ 20 – 30 ปี อยู่ในช่วงของการพบเจอเพศตรงข้าม หรือกำลังมีแฟน รวมถึงเรื่องการเรียนรู้ การหางานทำด้วย ส่วนตั้งแต่อายุ 30 ปีขึ้นไปจนถึงวัยกลางคน อยู่ในช่วงกำลังทำงาน มีครอบครัว ปัญหา ก็จะเกิดขึ้นอีกแบบหนึ่ง ผู้ศึกษายังพบว่า “เพศ” ของหมอดูเป็นปัจจัยสำคัญต่อการตัดสินใจของลูกค้าที่จะเล่าเรื่องหรือไม่เล่าเรื่องบางเรื่องให้ฟัง ลูกค้าที่เป็นผู้หญิงต้องการจะเล่าปัญหาส่วนตัวกับหมอดูหญิงด้วยกันมากกว่า เพราะสนิทใจและเชื่อใจกันมากกว่าคนละเพศกัน ความเป็นเพศเดียวกันจะทำให้รับรู้และเข้าใจถึงปัญหานั้นๆ ได้เป็นอย่างดี ลูกค้าที่มาดูหมอดูทุกคนมีความพอใจในคำทำนายจากหมอดูผู้หญิง และให้คำนิยามคำ “หมอดู” ว่า เป็นเพื่อนทางใจและสามารถให้ความช่วยเหลือผู้ที่กำลังเดือดร้อน โดยการทำนายอนาคตให้รับรู้เพื่อจะได้มีการวางแผนเตรียมตัวไว้ล่วงหน้า หรือสามารถหลบและหลีกเลี่ยงสิ่งไม่ดีที่อาจเกิดขึ้น หมอดูแต่ละท่านก็จะมีลักษณะบุคลิก ทำทาง การทำนายที่แตกต่างกันออกไป

หมอดูหญิงทั้งสี่ท่าน เปิดเผยให้ฟังว่า ลูกค้าที่เข้ามาหา หากประสบความล้มเหลวในชีวิตมา เช่น จิตใจเจ็บช้ำ มีความทุกข์ เดือดร้อนจากคู่ครอง ครอบครัวแตกแยก หรือสามีทำร้ายมากก็ตาม เมื่อต้องทำนายผู้หญิงที่มีปัญหาชีวิตคู่เช่นนี้ ท่านจะมีความเห็นใจเข้าใจอย่างประหนึ่งเป็นปัญหาของตัวเอง การซักถามที่ตรงจุด การมีอารมณ์ร่วมในการสนทนา จนคู่สนทนารู้สึกอบอุ่นที่มีคนรับฟังและเข้าใจปัญหาอย่างดียิ่ง เกิดความไว้วางใจ อบอุ่นใจ ให้ความสนิทสนมเปิดใจ ประหนึ่งรู้จักกันมานานแรมปี คำแนะนำส่วนใหญ่จะให้ประนีประนอมอดอมขอม อดทนเป็น เพราะหมอดูได้ประจักษ์แล้ว ความรุนแรงไม่มีประโยชน์ หากสามารถสร้างความเข้าใจ การให้อภัย โดยมีความรักที่เคยมีเป็นพื้นฐาน ย่อมต่อดิตชีวิตคู่ได้อีกครั้ง แม้การหันหน้าเข้าหากันใหม่ อาจไม่เต็มร้อย แต่ประโยชน์จะได้แก่ตนเองและลูกๆ ชีวิตมีทางออก ไม่ต้องสูญเสียเขาไป ไม่อ้างว้าง เจ็บปวดมากนัก หากทนได้ทำใจรับได้ ผู้รับคำแนะนำจะได้สติและมีทางเลือกที่เป็นไปในทางดี

ด้วยคุณสมบัติพิเศษเฉพาะตัวเช่นนี้เป็นไปได้ว่า หมอดูผู้หญิงมีความเข้าใจผู้หญิงด้วยกัน ตามธรรมชาติอยู่แล้วประการหนึ่ง และมีส่วนในอารมณ์ร่วมกันในเหตุการณ์ที่คล้ายคลึงกัน ประการหนึ่ง เหตุปัจจัยนี้มองได้ว่าเป็นหมอดูเพศหญิง ได้เปรียบหมอดูชายหลายมุมทีเดียว ดังนั้นอาณาจักรหรือข่ายอำนาจของหญิงที่เป็นหมอดูนี้สามารถจะขยายวงกว้างในวงการนี้ได้ต่อไปในภายภาคหน้า ซึ่งลูกค้าที่มาหาหมอดูก็เป็นหญิงเสียเป็นส่วนมากด้วย ผลการศึกษาได้เห็นข้อเด่นและข้อได้เปรียบของผู้หญิงในเส้นทางของหมอดู อันจะเป็นพื้นที่อีกพื้นที่หนึ่งที่ผู้หญิงสามารถมีอาชีพนี้ได้อีกยาวนาน

ทั้งหมดนี้ ผู้ศึกษาได้รายงานผลสรุปกรณีศึกษาจากผู้ให้ข้อมูลและผู้ถูกศึกษาเพียงกลุ่มหนึ่งเท่านั้น โดยมีได้เป็นการเหมารวมว่า คนทุกคนที่มีปัญหาจะต้องไปหาหมอดูหรือไปเป็นหมอดูเสียหมด ณ ที่แห่งนี้จะกล่าวถึงสิ่งที่ได้จากกลุ่มผู้หญิงเล็กๆ ซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งของสังคมภายใต้ระบอบประชาธิปไตยร่วมกับคนอื่นๆ เช่นกัน